

Моє щастя

Борис Грінченко

Борис Грінченко

Моє щастя

Хай люди женуться за втіхами світу?
Женуться за брязкотом злота дзвінким,
Затоптану душу, багном оповиту,
Востанне затопчуть нехай перед їм.

Хай люди женуться за владою в світі,
Вганяють за правом веліти страшним,
І хай Рубікони, всі кров'ю політі,
Не страшно для його проходити їм.

Хай люди женуться за славою в світі
І за фіміамом її запашним
І в йому знаходять нехай, немов діти,
Усе, що бажали, що марилося їм, —

Те право веліти і сяйво від слави,
А з їм і ті гори усі золоті
Віддам я за милої погляд ласкавий,
Віддам за кохання хвилини святі.

Віддам я за милої карії очі,
За погляд, за усміх, як щастя ясний,
Віддам за ті райські місячні ночі
І за поцілунок, як сонце палкий.

Віддам, не жалівши, віддам без вагання:
Без влади, без слави, без втіх золотих —
Я знаю—в хвилини палкого кохання
Я дужчий, щасливіший буду за всіх.

Але ж і ті очі ясні, що кохаю,
Але ж і рожеві ті пишні уста
І те раювання солодке без краю,
Що дасть нам кохання доба золота,

Але ж я усе це віддам без вагання
За те, чого краще ніколи не знав,
Що вище од влади, од слави й кохання,
Що раз тільки й мав би, якби я придбав.

І хоч після того не міг би я жити,
І хоч я на мить тільки й бачив би рай,
Але ж я віддав би усе на цім світі
За змогу умерти за рідний свій край!